

vejebringes. Når blot det ikke på forhånd er klart, at aktindsigt i væsentlig grad vil være udelukket, kan retten forlange, at den pågældende betaler for tilvejebringelsen af en udskrift af hele vidneforklaringen, uanset om den myndighed, der efterfølgende i givet fald træffer afgørelse om aktindsigt, eventuelt beslutter at begrænse adgangen til aktindsigt i den tilvejebragte udskrift.

Det foreslås i stk. 6, 3. pkt., at Domstolsstyrelsen skal kunne fastsætte regler om opgørelsen af udgifterne ved tilvejebringelsen af udskrifter. Det vil i reglerne bl.a. kunne fastsættes, om udgifterne skal opgøres med udgangspunkt i det faktiske tidsforbrug ved tilvejebringelsen af den enkelte udskrift, eller om der skal anvendes gennemsnitlige udgiftstal. Betalingen efter stk. 6 angår udgifterne ved tilvejebringelsen af en skriftlig, ordret gengivelse af forklaringen. Der vil herudover eventuelt skulle betales retsafgift for aktindsigt, der gennemføres ved udlevering af en kopi (i modsætning til ved gennemsyn), jf. retsafgiftslovens § 48 om en retsafgift på 175 kr. for udskrifter og retsafgiftslovens § 49 om fritagelse for denne afgift i visse tilfælde.

Bestemmelsen i stk. 6 angår anmodninger om at tilvejebringe en skriftlig, ordret gengivelse af forklaringen med henblik på at søge aktindsigt heri. Når der først én gang er tilvejebragt en skriftlig, ordret gengivelse af forklaringen, kan der umiddelbart søges aktindsigt heri efter reglerne om aktindsigt. Ved senere anmodninger om aktindsigt er der således ikke behov for igen at anmode om tilvejebringelse af en udskrift efter bestemmelsen i stk. 6, og dette gælder, uanset om anmodningen om aktindsigt fremsættes af en anden person end den, der oprindeligt anmodede om – og betalte for – tilvejebringelsen af en udskrift af forklaringen.

Forslaget til retsplejelovens i § 186, stk. 3-6, om vidneforklaringer finder tilsvarende anvendelse på partsforklaringer i civile sager og forklaringer af syns- og skøns mænd, jf. henvisningerne til bl.a. § 186 i retsplejelovens §§ 209 og 305 (som ikke foreslås ændret). Forslaget til retsplejelovens § 186, stk. 3-6, finder endvidere tilsvarende anvendelse på forklaringer af sigtede eller tiltalte i en straffesag, jf. de foreslåede henvisninger hertil i forslagene til retsplejelovens § 754, stk. 2, og § 863, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 131 og 132).

Forslaget til retsplejelovens i § 186, stk. 3-6, finder anvendelse på indenretslige forklaringer, dvs. forklaringer, der afgives i retsmøder. Der foreslås ingen ændringer af de gældende regler om billedoptagelse af politiets (udenretslige) afhøringer af børn, jf. retsple-

jelovens § 745 e og § 872, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 132.

Der henvises i øvrigt til pkt. 6.2.3 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 68 (§ 192)

Den foreslåede bestemmelse angår vidneafhøringer, der sker ved anvendelse af en videoforbindelse eller anden telekommunikation med billede (herunder en videotelefon), jf. *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 2*, at sådanne afhøringer skal gennemføres på den måde, at vidnet møder for en ret eller for en myndighed eller person, der har fået en særlig bemyndigelse eller autorisation til at stille kommunikationsmidler til rådighed til brug for videomøder i retssager.

Efter *stk. 3* kan Domstolsstyrelsen bemyndige en offentlig myndighed til at stille kommunikationsmidler til rådighed til brug for videomøder i retssager. Det kan f.eks. være politiet, kriminalforsorgen eller en kommune, der får en sådan bemyndigelse.

Efter *stk. 4* kan Domstolsstyrelsen endvidere give en (privat) fysisk eller juridisk person autorisation til at stille kommunikationsmidler til rådighed til brug for videomøder i retssager. Det kan f.eks. være en advokat.

Der kan i bemyndigelser og autorisationer efter henholdsvis *stk. 3* og *4* fastsættes vilkår for gennemførelsen af telekommunikationen. Vilkårene kan bl.a. angå kontrol af identiteten på den person, der skal deltage i telekommunikationen, og kontrol med, at den pågældende ikke udsættes for utilbørlig påvirkning (eller »sufflering«). Der kan også i vilkårene stilles krav til den tekniske standard for gennemførelsen af telekommunikationen. Overtrædes vilkårene, kan Domstolsstyrelsen tilbagekalde en bemyndigelse eller autorisation. Ved mindre alvorlige overtrædelser kan Domstolsstyrelsen nøjes med i første omgang at meddele en advarsel.

Stk. 5 bemyndiger Domstolsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om meddelelse og tilbagekaldelse af bemyndigelser og autorisationer til at stille kommunikationsmidler til rådighed til brug for videomøder i retssager samt regler om betaling for telekommunikationen. Bemyndigelsen til at fastsætte betalingsregler angår forholdet mellem indehaveren af bemyndigelsen eller autorisationen og den, der skal betale. Betalingen til et medvirkende teleselskab omfattes ikke af bemyndigelsen (medmindre det er teleselskabet, der har autorisation til at stille kommunikationsmidler til rådighed til brug for videomøder i retssager), men kan